

for lejligheder, hvortil der ydes lån eller garanti for lån, efter lovens § 47 er 110 m² bruttoetageareal.

Som følge af den foreslåede ændring i lovens § 60, stk. 5, foreslås § 60, stk. 6, der giver adgang til at yde driftstilskud til indtil 100 m² i lejligheder for stærkt bevægelseshæmmede, ophævet som overflødig.

Til nr. 19.

Ved reglerne i lovens § 73 er der givet kommunalbestyrelserne adgang — men ikke pligt — til at yde mindrebemidlede boligsøgende støtte til fremskaffelse af boligandel eller boligindskud i socialt byggeri. For mindrebemidlede med 2 eller flere børn kan kommunalbestyrelsen enten betale, yde lån eller garantere for lån til betaling af boligandel eller boligindskud. For andre mindrebemidlede kan kommunalbestyrelsen alene yde lån eller garantere for lån, og dette kan endvidere kun ske i det omfang, andelen eller indskuddet overstiger 7 kr. pr. m² bruttoetageareal. Når støtten efter de nævnte bestemmelser ydes i form af lån eller garanti for lån, skal lånene tilbagebetales i løbet af højst 6 år.

Det er ved bestemmelsen forudsat, at kommunalbestyrelsen anvender disse bestemmelser på en sådan måde, at mindrebemidlede boligsøgende, der har vanskeligt ved at udrede de boligandele eller boligindskud, der er nødvendige for at opnå en efter familiens forhold passende bolig i socialt byggeri, opnår fornøden kommunal støtte hertil.

Den ved ændringsforslag nr. 3 foreslåede nedsættelse af lånegrænsen for socialt byggeri og den ved ændringsforslag nr. 21 foreslåede adgang til indeksregulering af boligandel og boligindskud vil kunne medføre vanskeligheder for visse grupper af boligsøgende, herunder navnlig familier med børn, med hensyn til at fremskaffe det indskud der kræves for at opnå bolig i socialt byggeri. Det er på baggrund heraf nødvendigt, at kommunerne i videre omfang end hidtil yder støtte, således at familier, der ikke selv er i stand til at præstere den fornødne egenkapital ved indflytningen, ikke af den grund afskæres fra at få bolig i socialt byggeri. Det forudsættes, at kommunalbestyrelserne er opmærksomme herpå. Som en særlig understregning af kommunalbestyrelsernes ansvar med hensyn til at sikre, at de vanskeligst stillede familier af denne art i alle kommuner får mulighed for at opnå støtte til fremskaffelse af boligandel eller boligindskud, foreslås der pålagt kommunalbestyrelserne en pligt at hjælpe sådanne familier i den nævnte henseende. Forslaget tager sigte på familier med 2 eller flere børn, hvis husstandsindkomst ikke overstiger grænsen for fuldt huslejetilskud. For sådanne familier får kommunalbestyrelsen pligt til i hvert fald at yde

lån eller garanti for lån i det omfang, andelen eller indskuddet overstiger 7 kr. pr. m² bruttoetageareal. Endvidere er det foreslået, at afdragstiden for lån til denne kategori af familier udstrækkes til 10 år med henblik på at lette låneordningernes virkning på familiernes økonomi. Ved vurderingen af de øgede byrde, som de højere andele eller indskud vil medføre for de boligsøgendes økonomi, må dog erindres, at de større beløb modsvares af en tilsvarende lavere prioritering og følgelig vil muliggøre en dertil svarende lavere lejefastsættelse.

Til nr. 20.

Den i loven gældende overgrænse på 50 m² bruttoetageareal for huslejetilskud til lejligheder for folkepensionister m. v. er uændret overført fra de oprindelige bestemmelser i socialministeriets cirkulære af 8. juli 1938 vedrørende opførelse af boliger for aldersrentemodtagere i henhold til loven om folkeforsikring § 40, stk. 6. Den altovervejende del af lejlighederne for folkepensionister m. v. indrettes nu i det almindelige sociale boligbyggeri med statsstøtte i henhold til lov om boligbyggeri. Lejlighederne for pensionister må med hensyn til størrelse m. v. kunne indpasses i og i det hele svare til forholdene inden for det almindelige sociale byggeri. For at dette kan ske på hensigtsmæssig måde må det under hensyn til den stedfundne udvikling inden for byggeriet anses for nødvendigt at foretage en a jourføring af den nævnte overgrænse. Det bemærkes i denne forbindelse, at de krav om forøgede arealer henholdsvis til opholdsrum, baderum m. v., som er gennemført i forbindelse med landsbygge-loven af 10. juni 1960, medfører en forhøjelse på omkring 5 m² bruttoetageareal.

I særlige tilfælde — f. eks. højhuse, i hvilke man også bør kunne placere lejligheder for pensionister — udgør trappe- og udenomsrum væsentligt større arealer end normalt. For at der i sådanne tilfælde kan opnås lejligheder med samme arealmæssige brugsværdi som normalt, foreslås adgang til — såfremt særlige forhold i forbindelse med vedkommende byggeri taler herfor — at forhøje grænsen til 60 m² efter boligministerens nærmere bestemmelse.

Til nr. 21.

Beboerne i socialt byggeri havde oprindelig ret til en andel af den opsparing, som tilvejebringes navnlig ved afdrag på prioritetterne i ejendommene, og da denne ret senere blev opgivet med henblik på at lade bl. a. prioritetsopsparingen tilfalde en byggefond, blev det fastsat, at der skulle tilkomme beboerne ret til renter af en andel — normalt halvdelen eller $\frac{1}{3}$ — af byggefondens midler.